

บทที่ ๒

วิธีดำเนินงาน

ตัวอย่างประชากร

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักศึกษาชั้นปีที่ ๔ วิทยาลัยเทคโนโลยีกรุงเทพฯ ที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา ๒๕๖๓ จำนวนทั้งสิ้น ๓๐๔ คน แยกตามคณะวิชาดัง ๆ ดังนี้

ตารางที่ ๑ จำนวนนักศึกษาที่ทำข้อทดสอบแยกตามแผนกวิชา

| คณะวิชา | แผนกวิชา | จำนวน | | รวม |
|------------------|--------------------|-------|------|-----|
| | | ชาย | หญิง | |
| คณะวิชาช่างกล | ช่างยนต์ | ๗๙ | — | ๗๙ |
| | ช่างโลหะ | ๒๘ | ๙ | ๓๗ |
| คณะวิชาช่างไฟฟ้า | ช่างไฟฟ้า | ๖๙ | — | ๖๙ |
| | ช่างอิเล็กทรอนิกส์ | ๗๒ | — | ๗๒ |
| คณะวิชาช่างโยธา | ช่างก่อสร้าง | ๖๘ | — | ๖๘ |
| รวม | | ๓๐๓ | ๙ | ๓๐๔ |

สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่สุ่มมาใช้สำหรับการทดสอบ (Pre-test) เพื่อหาเวลาที่แน่นอนในการทำแบบทดสอบนั้น ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งพวง หรือชั้น (Stratified Random Sampling) จากนักศึกษาในคณะวิชาช่างกล ช่างไฟฟ้า และช่างโยธา จำนวน ๓๐ คน

ลักษณะของแบบทดสอบที่ใช้ในการวัดวิจัย

แบบทดสอบที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือแบบทดสอบความถนัดเชิงกล ช่อง ๑ จิต เอียงสังข์ ที่พัฒนาจากข้อสอบของทางประเทศเป็นข้อสอบแบบเลือกตอบชนิด ๕ ตัวเลือก จำนวน ๑๐๐ ข้อ ประกอบด้วยข้อทดสอบอย่าง (Subtest) ๕ ชุด คั่งนี้คือ

- | | |
|---|--------|
| ๑. เหตุผลเชิงนามธรรม (Abstract Reasoning) | ๒๕ ข้อ |
| ๒. มิติสัมพันธ์ (Spatial Relationships) | ๓๐ ข้อ |
| ๓. ความสามารถเชิงคณิตศาสตร์ (Computation Ability) | ๒๕ ข้อ |
| ๔. เหตุผลเชิงจักรกล (Mechanical Reasoning) | ๒๐ ข้อ |

เหตุผลเชิงนามธรรม (Abstract Reasoning) เป็นข้อทดสอบที่จะวัดความสามารถในการคิดอย่างมีเหตุผล ข้อทดสอบประกอบด้วยรูปภาพ (Diagram) ที่ล้มพังกันโดย ให้ทดสอบคนหากความล้มพังชนน์ แล้วให้บอกถึงความเข้าใจ โดยเลือกตอบจากรูปภาพที่ตามมา ข้อทดสอบชนิดนี้แบ่งออกเป็น ๗ ตอน

ตอนที่ ๑ เป็นบัญหาซึ่งมีรูปภาพอยู่ ๓ รูปทางซ้ายมือ รูปที่ ๑ ล้มพังกันรูปที่ ๒ ในลักษณะคล้ายจะน้ำตก ผู้ทดสอบต้องหากฎเกณฑ์การเปลี่ยนแปลงจากรูปที่ ๑ ไปเป็นรูปที่ ๒ ให้ได้ แล้วใช้กฎเกณฑ์เดียวกันนั้นหัวรูปที่ ๓ จะเปลี่ยนไปเป็นรูปใดตาม ๑ ใน ๕ รูปที่กำหนดให้ทางช่วยมือ

จิต เอียงสังข์, การพัฒนาแบบทดสอบความถนัดเชิงกลสำหรับนักศึกษา
วิทยาลัยครุศาสตร์ วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต แผนกวิชาวิจัยการศึกษา, (๒๕๗๖).

ตอนที่ ๒ เป็นปัญหาซึ่งมีรูปภาพ ๔ รูปอย่างซ้ายมือ ที่มีความสัมพันธ์กันในลักษณะคล้ายจะหนึ่ง ผู้ตอบต้องหาความสัมพันธ์นั้นให้ได้ และพิจารณาว่ารูปใดใน ๔ รูปที่กำหนดให้ทางขวามือ ที่สัมพันธ์กับเนื่องไปจาก ๔ รูปทางซ้ายมือ

ตอนที่ ๓ เป็นปัญหาซึ่งมีรูปอย่างซ้ายมือรูปหนึ่ง ภาพในรูปนี้จะมีตัวเลขตัวอักษร หรือเครื่องหมายอย่างอื่นที่มีความสัมพันธ์กับอยู่ในลักษณะคล้ายจะหนึ่ง และส่วนหนึ่งของรูปนี้มีเครื่องหมายคำถูกอยู่ ผู้ตอบจะต้องพิจารณาตัวเลข ตัวอักษร หรือเครื่องหมายอย่างอื่น ข้อใดใน ๕ ข้อที่กำหนดให้ทางขวามือ ที่เมื่อนำมาใส่แทนเครื่องหมายคำถูกแล้ว จะสัมพันธ์กับเนื่องไปจากส่วนอื่น ๆ

มิติสัมพันธ์ (Spatial Relationships) เป็นข้อทดสอบที่จะวัดความสามารถในการมองเห็นวัตถุ ที่ถูกสร้างขึ้นจากการปฏิบัติที่กำหนดให้ การมองท้องมองถึงการหมุนและการเปลี่ยนตำแหน่งของวัตถุขอทดสอบประกอบด้วยรูปภาพแบบ ๓ มิติ และเป็นรูปภาพที่ใช้แทนวัตถุต่าง ๆ เพื่อสร้างปัญหาให้คิดใช้ความคิดในการแก้ปัญหาโดยการสร้างภาพขึ้นในสมอง ขอทดสอบชนิดนี้แบ่งเป็น ๗ ตอนดังนี้

ตอนที่ ๑ เป็นปัญหาซึ่งเมื่อพยุงกระดาษตามรูปซ้ายมือตามเส้นที่ชี้ไว้แล้ว จะเป็นรูปหนึ่งทางขวามือ ที่อาจวางอยู่ในลักษณะใดก็ได้ ผู้ตอบจะต้องพิจารณาว่ารูปเป็นรูปที่ถูกที่สุด

ตอนที่ ๒ เป็นปัญหาซึ่งกำหนดกลุ่มรูปภาพให้ เมื่อเอารูปภาพห่าง ๆ เหล่านี้ หันหมุนประกอบกันเข้าแล้วจะ เป็นตามรูปหนึ่งใน ๔ รูป ที่กำหนดให้ทางขวามือที่อาจวางอยู่ในลักษณะใดก็ได้ ผู้ตอบจะต้องพิจารณาว่ารูปในข้อใดเป็นรูปที่ถูกที่สุด

ตอนที่ ๓ เป็นปัญหาซึ่งกำหนดรูปภาพให้ ๔ รูป ที่มีลักษณะคล้ายกันมาก ให้ผู้ตอบพิจารณา วัตถุในข้อใดที่เมื่อจัดวางในลักษณะหนึ่งจะมองเห็นด้านบน ด้านกว้าง และด้านยาว ตามรูปที่กำหนดให้ทางซ้ายมือ โดยภาพที่มองเห็นจากด้านบนจะเป็นภาพรูปหนึ่ง ภาพที่มองเห็นจากด้านกว้างจะ เป็นภาพรูปกลางทางซ้ายมือ และภาพที่มองเห็นจากด้านยาว จะเป็นภาพรูปกลางทางขวามือ

ความสามารถเชิงคณิตศาสตร์ (Computational Ability) เป็นข้อทดสอบที่วัดความเข้าใจเกี่ยวกับตัวเลข ความ關係วัสดุ ในการใช้ตัวเลข การใช้เหตุผลในการคิดคำนวณ เป็นข้อทดสอบที่ต้องอาศัยความเข้าใจในภาษาไทย ความรู้เกี่ยวกับกฎเกณฑ์คณิตศาสตร์เบื้องต้น และความคิดอย่างมีเหตุผล ข้อทดสอบชุดนี้ แหล่งข้อมูลมาจากโจทย์ปัญหาที่ใช้ตัวเลข สร้างเป็นเงื่อนไขขึ้น แล้วมีคำตอบ ๔ ข้อ ผู้สอนต้องคิดหากำตอยที่ถูกต้องที่สุด และเพื่อให้เป็นการวัดความสามารถทางสมองในการจัดตัวเลขด้วย การหาคำตอบของข้อทดสอบชุดนี้จะใช้สมองอย่างเดียวห้ามใช้กระบวนการทักษิณ์ใดๆ

กระบวนการทักษิณ์

เหตุผลเชิงจักรกล (Mechanical Reasoning) เป็นข้อทดสอบที่วัดความเข้าใจเกี่ยวกับเครื่องจักรกล ต้องอาศัยความรู้ทางวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ภาษา และความคุ้นเคยกับเครื่องจักรกล เป็นพื้นฐาน ข้อทดสอบชุดนี้แหล่งข้อมูลมาจากโจทย์ปัญหาประ กรอบภาพที่ใช้แผนเครื่องจักรกล และมีคำตอบ ๔ คำตอบ ผู้สอนต้องคิดหากำตอยที่ถูกต้องที่สุด ข้อทดสอบความถนัดเชิงจักรกลที่ใช้นี้ มีการกำหนดเวลาให้สำหรับแต่ละข้อทดสอบ ขอย และถ้าข้อทดสอบบอยดูคล้ายกัน จะกำหนดเวลาให้เป็นตอน ๆ

การทดสอบสอบ (Pre-test)

ในการทดสอบเพื่อหาเวลาที่แน่นอนในการทำแบบทดสอบนั้น ใช้กลุ่มตัวอย่างที่มีคุณสมบัติ เช่น เดียว กับตัวอย่างประชากร จำนวน ๓๐ คน ที่จะใช้เพื่อการทดสอบจริง โดยดำเนินการดังนี้

๑. จัดห้องสอบให้มีหน้างานกันพอสมควร เช่น เดียว กับการสอบໄล
 ๒. ผู้ทดสอบชี้แจงวัตถุประสงค์ และดังนี้ ทั่วไปของแบบทดสอบ
 ๓. แจกชื่อสอบ พรมกระดาษกำตอย ในนักศึกษาเขียนชื่อ แผนกลงบนกระดาษ
- กำตอย

๔. ในนักศึกษาลงมือทำข้อทดสอบแต่ละตอน หลังจากผู้ควบคุมสอบขอข้อความ วิธีท่องและคำชี้แจง และ เมื่อทุกคนทำเสร็จก่อนหนึ่งให้วางปากกา และค่อยฟังคำสั่งเพื่อทำตอนต่อไป

๕. ผู้มีส่วนได้เสียในห้องทดลอง ได้รับเวลาที่ใช้ทดสอบประมาณ ๖๐ % ทำเสร็จ เป็นเวลาที่ใช้ทำข้อทดสอบตอนหนึ่ง ๆ pragmatically การทำงานนี้ ตารางที่ ๒ เวลาที่ใช้ในการทำข้อทดสอบ

| ชุดที่ | ชื่อแบบทดสอบ | ตอนที่ | เวลาที่ใช้ (นาที) |
|--------|--|--------|-------------------|
| ๑ | เหตุผลเชิงนามธรรม (Abstract Reasoning) | ๑ | ๗ |
| | | ๒ | ๗ |
| | | ๓ | ๕ |
| ๒ | มิติสัมพันธ์ (Spatial Relationships) | ๑ | ๘ |
| | | ๒ | ๘ |
| | | ๓ | ๘ |
| ๓ | ความล้ำมารถเชิงคณิตศาสตร์ (Computational Ability) | — | ๒๕ |
| ๔ | เหตุผลเชิงจักรกล (Mechanical Reasoning) | — | ๒๐ |
| รวม | | | ๙๘ |

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยกรองนี้ใช้ข้อมูลที่ได้มาจากการแหล่งปฐมภูมิ (Primary Source)

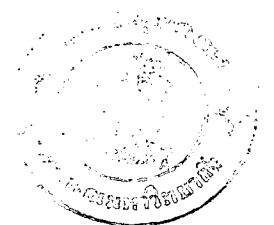
ขั้นการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบ เป็นลำดับขั้นดังนี้

๑. นำข้อทดสอบที่ได้กำหนดเวลาແນน่อนแล้วไปทดสอบตัวอย่างประชากรจำนวน ๓๐๔ คน ในการทดสอบ แบ่งนักศึกษาตามคณะวิชา ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการทดสอบเอง ร่วมกับอาจารย์ในแผนกวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาลัยเทคนิค กรุงเทพฯ ๒ หาน เป็นผู้ช่วย โดยมีวิธีดำเนินการทดสอบดังนี้

- ๑.๑ จัดห้องสอบให้มีสภาพเช่นเดียวกับการสอบไล่
- ๑.๒ ชี้แจงวัตถุประสงค์และลักษณะทั่วไปของข้อทดสอบ
- ๑.๓ แจกแบบทดสอบ และกระดาษกำตอบ
- ๑.๔ ให้นักศึกษาเขียนชื่อ แผนก และวันที่ทดสอบลงในกระดาษกำตอบ
- ๑.๕ ให้นักศึกษาดูมือทำข้อทดสอบแต่ละตอนพร้อมกัน ภายหลังที่หกคนเข้าใจคำชี้แจง เก็บไว้กับลักษณะของข้อทดสอบและวิธีตอบของข้อทดสอบ เน่าทางตอนหรืออูบนัน ๆ และ
- ๑.๖ ผู้ทดสอบจับเวลา เน่าทางตอนหรืออูบดตามที่กำหนดให้
- ๑.๗ เมื่อนักศึกษาทำเสร็จทุกชุด ให้วางกระดาษกำตอบพร้อมความแบบทดสอบ

ใบบันทึก

- ๑.๘ ผู้ทดสอบเก็บกระดาษกำตอบ แยกจากแบบทดสอบ
๒. ตรวจกระดาษกำตอบ โดยใช้กระดาษเฉลยกำตอบ (Key)
๓. รวมคะแนนของกระดาษกำตอบแต่ละชุด และรวมคะแนนของทุกชุด
๔. กลุ่มละคะแนนผลการสอบภาคเรียนที่ ๑ ของประชากรกลุ่มเดียวกัน โดยแยกเป็นคณะวิชาสามัญ วิชาช่าง และคณะเนื่องด้วย จากแผนกทางเบียน วิทยาลัยเทคนิค กรุงเทพฯ



การวิเคราะห์ข้อมูล

นำคะแนนที่เก็บรวมรวมไว้มาคำนวณหา

๑. ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ ใช้สูตรของ Kuder - Richardson ศูนย์ที่ ๒๐

$$r_{tt} = \frac{n \sigma_t^2 - M_t (n - M_t)}{\sigma_t^2 (n - 1)}$$

r_{tt} = ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

σ_t^2 = ความแปรปรวนของคะแนนจากแบบทดสอบ

M_t = น้ำหนักเฉลี่ยของคะแนนจากแบบทดสอบ

n = จำนวนข้อของแบบทดสอบ

๒. ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด (Standard Error of Measurement)

$$SE_{mea} = S_x \sqrt{1 - r_{tt}}$$

SE_{mea} = ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด

S_x = ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนจากแบบทดสอบ

r_{tt} = ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

๓. ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อสอบ (Intercorrelation)

ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อสอบแต่ละคู่ของแบบทดสอบ ใช้สูตรของ Pearson

$$r = \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2] [N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

^๙ J.P., Guilford, Psychometric Methods, New York :

Mc Graw-Hill Book Company Inc., 1954) P. 381.

^๖ Harold, Gulliksen, Theory of Mental Test (New York :

John Wiley & Sons., Inc., 1957) P. 42.

^๘ Henry E. Garrett, Statistics in Psychology and Education,

(New York : American Book Company 1958) P. 143.

๔. ค่าสหสัมพันธ์พหุคุณ (Multiple correlation)

๔.๑ เพื่อคำนวณหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวพยากรณ์ทางหมู่ กับตัวเกณฑ์ โดยใช้ square root method ที่มีตัวแปร ๕ ตัว ดังนี้
ตารางที่ ๓ ตัวอย่างตารางที่ใช้ในการหาค่าสหสัมพันธ์พหุคุณและนำหน้าเบต้า (Beta Weight)

| Variables | X_1 | X_2 | X_3 | X_4 | X_5 | Total |
|-----------|----------|-------|-------|-------|----------|-------|
| X_1 | 1 | A | B | C | α | G |
| X_2 | A | 1 | D | E | r | H |
| X_3 | B | D | 1 | F | w | J |
| X_4 | C | E | F | 1 | s | K |
| X_5 | α | r | w | s | l | L |
| la | M | N | O | P | Q | X |
| 2a | | R | S | T | a | Y |
| 3a | | | U | V | b | f |
| 4a | | | | C | d | e |

X_1, X_2, X_3, X_4 คือตัวทำนาย (Predictor)

X_5 คือตัวเกณฑ์ (Criteria)

¹P.S., Dwyer "The Square Root Method and Its Use in Correlation and Regression", The Journal of the American Statistical Association, 40 : 502 (1945).

A, B, C, D, α , r, w, คือคาสที่มัพน์ระหว่างตัวแปร

$$M = \frac{1}{l^2}, N = \frac{A}{l^2}, O = \frac{B}{l^2}, P = \frac{C}{l^2}$$

$$Q = \frac{\alpha}{l^2}, X = \frac{G}{l^2}$$

$$R = \sqrt{1 - N^2}; u = \sqrt{1 - S^2 - O^2}$$

$$S = \frac{D - ON}{R}; v = \frac{F - PO - TS}{u}$$

$$T = \frac{E - PN}{R}; b = \frac{w - QO - aS}{u}$$

$$a = \frac{r - N}{R}; \beta = \frac{J - XO - VS}{u}$$

$$Y = \frac{H - XN}{R}; c = \sqrt{1 - P^2 - T^2 - V^2}$$

$$d = \frac{\delta - QP - aT - bV}{c}$$

$$e = \frac{K - XP - YT - \beta V}{c}$$

$$R_{X_5(X_1 X_2)}^2 = Q^2 + a^2$$

$$R_{X_5(X_1 X_2 X_3)}^2 = Q^2 + a^2 + b^2$$

$$R_{X_5(X_1 X_2 X_3 X_4)}^2 = Q^2 + a^2 + b^2 + d^2$$

$$R_{X_5(X_1 X_3)}^2 = Q^2 + b^2$$

๔.๒ ค่าน้ำหนักเบتا (Beta Weight)

$$\begin{aligned} M\beta_1 + N\beta_2 + O\beta_3 + P\beta_4 &= Q \\ R\beta_2 + S\beta_3 + T\beta_4 &= a \\ U\beta_3 + V\beta_4 &= b \\ C\beta_4 &= d \end{aligned}$$

๔.๓ สมการทดสอบพหุคณ

$$\beta z_1 + \beta z_2 + \beta_3 z_3 + \beta_4 z_4 = z_5$$

๕. ทดสอบความมีนัยสำคัญของ R ใช้ F ratio จากสูตร

$$F_{m, N-m-1} = \frac{R^2 (N-m-1)}{m (1 - R^2)}^1$$

R = ค่าสหสัมพันธ์พหุคณ
N = จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
m = จำนวนตัวพยากรณ์

West, James E., Neidt, Charles O, and Ahmann Stanley J.,
Statistical Methods in Educational and Psychological Research,
(New York : Appleton Century crafts, Inc., 1954), P. 242.

๖. หาตัวพยากรณ์ที่ดีในการทำนายตัวเกณฑ์

ใช้วิธีคัดตัวทำนายที่มีความน่าหนักที่สุดผลน้อยออก

ใช้ F ratio จากลู่

$$F_{n, N-m-1} = \frac{\left[R^2_{\bar{Y}} (123\dots m) - R^2_{\bar{Y}} (123\dots m-n) \right] [N-m-1]}{n \left[1 - R^2_{\bar{Y}} (123\dots m) \right]}$$

m = จำนวนตัวทำนาย

n = จำนวนตัวแปรที่ลดลง

N = จำนวนตัวอย่างที่ศึกษา

\bar{Y} = ตัวเกณฑ์